

မိုးသားကျူးရင့်

မင်းပေးခဲ့သမျှ

အပိုင်း(၁)

မာန်ဝင့်ထည် တစ်ယောက် မိခင်ပြောတာကို လုံးဝ လက်မခံနိုင်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ သူ့ကို အိမ်ထောင် ချပေးမည်တဲ့ ။ အရင်တုန်းက သူ့မှာ ချစ်သူ ရှိပေမဲ့ ... အခုတော့ သူ့ချစ်သူ မိန်းကလေးက သူ့ကို ထားခဲ့ပြီး တခြားသူနဲ့ အရင်လက်ထပ် သွားခဲ့ပြီ။ သူ့မှာ တော့ အရင် ရည်းစား ကိုတောင် မမေ့နိုင်သေး။

"မေမေကလည်း ဗျာ ... သား အခု လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်သေးလို့ ပါ။ ပြီးတော့ ဆူးကို မမေ့နိုင်သေးဘဲနဲ့ တခြား မိန်းကလေးကို လက်မထပ် ချင်သေးဘူး"

သူက မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ဝင့်ဝါရဲ့ သဘောကို လက်မခံနိုင်ကြောင်း အပြတ်အသတ် ငြင်းလိုက်သည် ။

"မာန်ဝင့်ထည် ... ဆူးနှင်းဆီမှာ သူ့အိမ်ထောင်နဲ့ သူရှိနေပြီ။ သူမင်းကို တကယ်မချစ်လို့ ထားခဲ့တာလေ။ မင်း ခုထိ စိတ်မပြတ်နိုင် သေးဘူးလား"

"မေမေ ... သူက ကျွန်တော့်ကို ပြတ်နိုင်ပေမဲ့ ကျွန်တော်မှ သူ့ကို မပြတ်နိုင်တာ။ သူက ကျွန်တော့် အချစ်ဦး ကျွန်တော် လက်ထပ်ဖို့ ထိ ရည်ရွယ်ထားတဲ့ မိန်းကလေး"

"ငါပြောတာကို နားမထောင်ရင် ငါ့ကို အမေလို့ မခေါ်နဲ့ တော့။ မင်း

လက်မခံရင် ငါ့သူငယ်ချင်းကို မျက်နှာ ဘယ်လို ပြရမှာ လဲ။ မင်းကို မွေးကတည်းက သူ့သမီးနဲ့ သဘောတူမယ်လို့ ပြောထားတာ။ မင်းကြောင့် ငါက ကတိပျက်တဲ့ သူ ဖြစ်သွားပြီ"

မေမေက မျက်ရည် လည်ကာ ပြောလိုက်တော့ သူ စိတ်မကောင်း။ မေမေက သူ့ကို ဒီအရွယ်ထိ ပြုစုစောင့်ရှောက် ခဲ့တာ။ ဖခင်မရှိပေမဲ့ မိဘမေတ္တာကို မေမေ တစ်ယောက်တည်း လုံလုံလောက်လောက် ပေးခဲ့သည် ။ တခြားသူကြားထဲ လုံးဝမျက်နှာ မငယ်စေရ။

"မေမေ မငိုနဲ့ ဗျာ ... ကျွန်တော့်ကြောင့် မေမေ မငိုရဘူး။ မေမေ မျက်နှာမပျက် စေရဘူးဗျာ"

"ဒါဆို သားက လက်ခံတယ်ပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ... မေမေ့ သဘော အတိုင်းပါပဲ"

"သူ့နာမည်က ပေဖူးလွှာတဲ့ ။

သားထက် အသက် ငွှစ် ပိုကြီးတယ်"

"ဘယ်လို ... ဟာဗျာ။ မေမေကလည်း ... ကိုယ့်အမေ အရွယ် လောက် ရှိတဲ့ သူ့ကို လက်ထပ် ရမှာ လား။ ငွှစ်ဆိုတော့ သူ့အသက် ၃၂ ပေါ့။ ကျွန်တော်က ၂၃ပဲ ရှိသေးတာလေ။ မဖြစ်ဘူး ... လုံးဝမဖြစ်ဘူး"

"သားပဲ ခုနတုန်းက မေမေ့သဘော အတိုင်းပါဆို"

"ကျွတ် ... တချို့မိခင်တွေက ကိုယ့်သားကို အသက်ကြီးကြီး မိန်းမနဲ့ သဘော မတူကြဘူး။ ခုတော့ မေမေက ကိုယ့်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သားကို အဘွားကြီးနဲ့ လက်ထပ်ခိုင်း ရက်တယ်"

မာန်ဝင့်ထည်က စိတ်မကောင်းစွာ ပြောရင်း။ ဟုတ်တယ်လေ ... ငွှစ်

စ်ကြီးတဲ့ မိန်းမကြီး တစ်ယောက်ကို ဘယ်လို ဇနီးမယားအဖြစ် ပေါင်းသင်း ရမှာ လဲ။ မိခင်လို သဘောထားပြီး အရှိအသေ ပြုရရင် ... ဒုက္ခ။

"သား သူ့ကို မတွေ့မမြင်ဖူးဘဲနဲ့ အဘွားကြီးလို့ မခေါ်နဲ့ ။ သူက သား သဘောကျတဲ့ ပေါင်တံရှည် ဖြူဖြူလေးတွေလို မဟုတ်ပေမဲ့ မြန်မာဆန် ပြီး ချစ်ဖို့ ကောင်းတယ်။ သား ငယ်ငယ်တုန်းက သူ့အိမ်ကို သွားပြီဆိုရင် ... သူ့ကို အနိုင်ကျင့်တယ်။ သူ့ကိုမရမက ချီခိုင်းတယ်။ သူ့ချောသိပ်မှ သားက အိပ်တာလေ။ သူကလည်း သားကို အရမ်းချစ်လို့ သည်းခံပေး တယ်။ သူသည်းခံပေး သလောက် သားက သူ့ကို အနိုင်ယူတယ်"

"ဟာဗျာ ... "

"ဟာဗျာ လုပ်မနေနဲ့ ။ တစ်ခါတလေ မင်းက သူ့အပေါ်မှာ တောင် အီးအီးတွေ ပါချသေးတာ"

မေမေ ပြောတာကို နားထောင်ရင်း ... သူ့မျက်နှာ နီရဲလာသည် ။

"မေမေ အဲဒီလိုတွေ ပြန်ပြောပြတော့ သူ့ကို တွေ့တဲ့ အခါ ဘယ်လို နေရမှာ လဲ။ ကျွန်တော် အနေရခက်တယ်"

"မင်းသူ့ကိုတွေ့တဲ့ အခါကျမှ သူမ ဘယ်လောက် မိန်းမ ဝီသ သလဲ ဆိုရင် မင်းရဲ့ ရည်းစားဟောင်း ဆူးနှင်းဆီ ကိုတောင် မေ့သွားမယ်"

မေမေ ပြောသလို မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်က ဆူးကိုပဲ ချစ်တာ မွေးကတည်း ကရော ငယ်ငယ်ကတည်း ကရော အခု အချိန်ထိရော။ မေမေ မသိပါဘူးဗျာ ကျွန်တော်က ဆူးအတွက် မွေးဖွားလာတာ။

ဆူး ... လက်ထပ် သွားပေမဲ့ ခုထိ မေ့လို့ မရသေးဘူး။

ဆူး ရေ။

ငယ်ချစ်ဦးလဲ ဖြစ် ၊ အချစ်ဦးလဲ ဖြစ်၊ ကိုယ် ဘယ်လို မေ့လို့ ရနိုင်မှာ
လဲ။

မောင်မာန်ဝင့်ထည် နှင့် မပေဖူးလွှာ တို့ ၏ မင်္ဂလာဇည့်ခံပွဲ ... မင်္ဂ
လာသာ ဆောင်ပြီးခဲ့ပြီ။ သူ လက်ထပ်ခဲ့တဲ့ သတို့ သမီး မျက်နှာကို ခုထိ
သေသေချာချာ မကြည့်မိ။ သူငယ်ချင်းတွေက မင်းရဲ့ သတို့ သမီး နန်း
ဆန်တယ် လှတယ် ဘာညာ ပြောနေကြပေမဲ့ သူ့အတွက်တော့ ဘာစိတ်
လှုပ်ရှား မှုမှ မရှိ။ တကယ်လည်း စိတ်မှ မပါတာ။ မေမေ စိတ်ချမ်းသာ
ဖို့ တစ်ခုတည်းသာ ဦးတည်ပြီး သူမကို လက်ထပ်ခဲ့သည် ။ နှစ်ဖက်မိဘ
ကို ကန်တော့ပြီး ... မိဘများ လက်ဖွဲ့ပေးတဲ့ ... အိမ်ကို သူနဲ့ သူမ
ပြောင်းရွှေ့ ခဲ့ရသည် ။ မိဘတွေရှေ့ ... မျိုသိပ်ထားတဲ့ ခံစားမှုတွေ မပေါ
က်ကွဲခင် နှုတ်ဆက်ပြီး နေထိုင်ရမဲ့ အိမ်ကြီးဆီသို့ ကားကို
အလျင်အမြန် မောင်းနှင် လာခဲ့မိသည် ။ ခုထိ ဘေးနားမှာ ထိုင်နေတဲ့
သူရဲ့ သတို့ သမီးကို သူမကြည့်။

"မင်း ... ကားကို ဖြည်းဖြည်း မောင်းပေးလို့ ရမလား။ ကား မြန်မြန်
မောင်းရင် ကျွန်မ ကြောက်လို့ "

သူ ကားမောင်းတာ မြန်မှန်း သိသားပဲ။ တမင်တကာ မြန်အောင်
မောင်းနေတာလေ။ သူမထံမှ ကြောက်လို့ ဆိုတဲ့ စကား ထွက်ပေါ် လာ
သောကြောင့် မပြောမဆို ကားကို ရပ်ပစ်လိုက်သည် ။ မထင်မှတ်တဲ့ သူ
လုပ်ရပ်ကြောင့် သူမမှာ နဖူးနဲ့ ကားမှန် တိုက်မိသွားသည် ။

"အား ... "

နာကျင် ထိန့်လန့်စွာနဲ့ သူမ အော်လိုက်သည်။ ။

"ဒီမှာ ... ကျုပ် မောင်းတာကို မစီးရဲဘူးဆိုရင် အိမ်ရောက်တဲ့ အထိ ခင်ဗျား လမ်းဆင်းလျှောက် ချင်လား။ ဒီတိုင်း ပါးစပ်မဟဘဲ လိုက်စီး သွားမှာ လား။"

သူ့စကားကြောင့် သူမ ငြိမ်ကျသွားပြီး ... တိတ်ဆိတ် နေလိုက်သည် ။ သူလည်း ကားကို စက်ပြန်နိုးပြီး မောင်းလိုက်သည် ။ အိမ်ရောက်ပြီး မကြာ ... သူငယ်ချင်း တိုးနိုင်က ဖုန်းဆက် လာသောကြောင့် ... သူအပြင် ထွက်ဖို့ အလုပ် ...

"မင်း ... ဘယ်ကို သွားမလို့ လဲ"

ပေဖူးလွှာက သူ့ကို လှမ်းမေး လိုက်သည် ။ သူ သူမကို မျက်မှောင် ကြုတ်ပြီး ပြန်ကြည့်ကာ ...

"ဘာလဲကွ ... ခင်ဗျားကို ခွင့်တိုင်ရ ဦးမလား။ ကျုပ် ဘယ်ကို သွား သွားပေါ့ ခင်ဗျားနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ လဲ"

"ကျွန်မ အိမ်မှာ တစ်ယောက်တည်း မနေရဲလို့ ပါ။ အခုမှ စရောက် လာတာ ဆိုတော့ ... "

သူမက သူ့ကိုပြောဖို့ တံတွေးကို မျိုချပြီး အနိုင်နိုင်ပြောရင်း စကားမ ဆုံးခင် ...

"ဘာဖြစ်ရ ပြန်တာလဲ ... ဒေါ်ပေဖူးလွှာ။ ခင်ဗျား အသက်အရွယ်နဲ့ သရဲတော့ မကြောက်သင့်ဘူး မလား။"

"မဟုတ်ပါဘူး ... အိမ်မှာ ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး။ မင်း သွားလို့ ရ

ပါပြီ"

သရဲတော့ မကြောက်ပေမဲ့ သူခိုး လူစိမ်းတွေ ဝင်လာရင် ဘယ်လို လုပ်ရမှာ လဲ ဆိုပြီး သူ့ကိုမသွားဖို့ တားချင်ပေမဲ့ သူက ကိုယ့်ကို မျက်မှောင် ကြုတ်ပြီး မကျေနပ်စွာ ကြည့်နေတော့ ဘာမှ ဆက်မပြော ရဲ တော့ပါဘူး

"စိတ်ကို ရှုပ်တယ်"

မာန်ဝင့်ထည်က ကားဆီသို့ မကျေနပ်စွာ သွားပြီး ကားကို မောင်းထွက် သွားလိုက်သည်။ ။ အနောက်မှာ သူမ ဘယ်လို ဖြစ်ကျန်ခဲ့မှာ ဆိုတာ သူ မတွေးကြည့်မိ။ မာန်ဝင့်ထည်ကို စောင့်နေရင်း ၁၂နာရီတောင် ထိုး သွားပြီ။ ခုထိ ကားသံ မကြားရသေး။ ဧည့်ခန်းမှာ စောင့်နေရင်း ကားသံ ကြားလိုက်ရသည်။ ။ မာန်ဝင့်ထည်က မူးပြီး ဒယ်မ်းဒယိုင် လမ်းလျှောက် လာတာကို တွေ့တော့ ... သူမ ပြေးသွားလိုက်ပြီး ... ကူတွဲဖို့ အတွက် ...

"ရတယ် ... မလိုဘူး"

သူတွန်းထုတ် လိုက်တော့ ... သူမလည်း ထပ်ကူမတွဲရဲ။ အိမ်လှေ ကားကို ဒယ်မ်းဒယိုင်နဲ့ တက်ပြီး နောက်ကနေ ထိန်းပေးဖို့ ပေဖူးလွှာလည်း တက်ခဲ့လိုက်သည်။ ။ အခန်းထဲဝင်ပြီး ... အိပ်ရာထက် သူ မှောက်ကျ လဲကာ တစ်ယောက်တည်း စကားပြောနေသည်။ ။

"ခင်ဗျား သိလား ... မင်္ဂလာဦးည မို့လို့ သောက်လာတာ မဟုတ်ဘူး ။ ကျုပ် အသည်းတွေ တစ်စစီ ကြွေမွသွားလို့ သောက်လာတာ။ ကျုပ်ထက် အသက် အများကြီး ကြီးတဲ့ ခင်ဗျားကိုမှ မေမေက လက်ထပ် ခိုင်းတာလဲ။ ကျုပ် ခင်ဗျားကို မချစ်ဘူး။ ခင်ဗျားလို အဘွားကြီးကို ကျုပ် မချစ်ဘူး"

အိပ်ရာထဲမှာ မူးပြီး ရင်ထဲရှိသမျှ ဖွင့်ချပြောကာ ... ငိုကြွေးကြွေကွဲ
သံနဲ့ ပြောပြီး အိပ်ပျော်နေတဲ့ သူ့ကို ပေဖူးလွှာ ငေးကြည့်ကာ မျက်ရည်
ကျခဲ့သည် ။ ဟုတ်တာပေါ့ ... ကျွန်မလို အသက်ကြီးကြီး မိန်းမ တစ်
ယောက်ကို ရှင်ဘယ်လို ချစ်နိုင်ပါ့မှာ လဲ။ ရှင် ချစ်လာဖို့ မမျှော်လင့် ရဲပါ
ဘူးကွယ်